

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, 2009-09-02

Znak: IG.III.7041/2-20/09

ROZSTRZYGIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (j.t. - Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591, z 2002r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203, z 2005r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009r. Nr 52, poz. 420)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXVIII/278/09 Rady Miejskiej w Chmielniku z dnia 30 lipca 2009 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Regionalny Port Lotniczy Kielce – część wschodnia” na obszarze gminy Chmielnik w części sołectw: Grabowiec i Piotrkowice poprzez naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, w zakresie:

I.

1. Części rysunków planu miejscowego, załącznik Nr 1 do uchwały (część Nr 1 i część Nr 2), dotyczących terenów wyznaczonych liniami rozgraniczającymi i oznaczonych symbolami 008KDX i 018KDdl.

2. § 6 pkt 2 lit. „b” uchwały w zakresie słów: „dojazdowych publicznych”.

3. § 17 pkt 3 uchwały - w całości.

4. § 11 pkt 15 lit. „b” uchwały w zakresie słów: „i obowiązywać będą bez potrzeby dokonywania zmian w niniejszym planie oraz nowego planu”.

II. Niezależnie od powyższego wskazuje się nieistotne naruszenie prawa zapisów przedmiotowej uchwały w zakresie określonym w pkt II uzasadnienia.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 lipca 2009 roku Rada miejska w Chmielniku podjęła uchwałę Nr XXVIII/278/09 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Regionalny Port Lotniczy Kielce – część wschodnia” na obszarze gminy Chmielnik w części sołectw: Grabowiec i Piotrkowice.

W dniu 19 sierpnia 2009r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz zobowiązał Gminę do złożenia wyjaśnień i ustosunkowanie się do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 24 sierpnia 2009r., znak: Org.0052-39/09 Przewodniczący Rady Miejskiej w Chmielniku złożył wyjaśnienia odnoszące się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonych wyjaśnień, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została

z rażącym naruszeniem prawa dotyczącym zasad sporządzania planu miejscowego, w zakresie określonym w sentencji.

Przedmiotowa uchwała opiniowana była na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy stanowi, że naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego oraz istotne naruszenie trybu jego sporządzania, powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. W przypadku naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego ustawodawca nie wymaga, aby przedmiotowe naruszenie miało charakter istotny. Tak więc każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego powinno skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały w całości lub części.

W zakresie naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

I.

1. Stwierdza się nieważność części rysunków planu miejscowego, załącznik Nr 1 do uchwały (część Nr 1 i część Nr 2), dotyczących terenów wyznaczonych liniami rozgraniczającymi i oznaczonych symbolami 008KDX i 018KDdl.

Uchwała narusza art. 4 ust. 1 ustawy poprzez brak określenia w przedmiotowym planie miejscowym sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenów oznaczonych symbolami 008KDX i 018KDdl.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy ustalenie przeznaczenia terenu oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Na rysunkach planu miejscowego, na załączniku Nr 1 (część Nr 1 i część Nr 2), znajdują się tereny oznaczone symbolami: 008KDX i 018KDdl. W ustaleniach ogólnych planu określono jedynie przeznaczenie tych terenów, natomiast nie określono ustaleń szczegółowych. W związku z tym nie wiadomo, jakie są sposoby zagospodarowania i warunki zabudowy tych terenów (w tym parametry dróg).

2. Stwierdza się nieważność części zapisu § 6 pkt 2 lit. "b" uchwały w zakresie słów: „dojazdowych publicznych”.

Organ nadzoru kwestionuje dopuszczalność przedmiotowego zapisu uchwały, który w jego ocenie w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny. Zapis ten narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy poprzez umożliwienie wyznaczania dodatkowych dróg dojazdowych publicznych w obrębie terenów przeznaczonych do zabudowy.

Art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy stanowi, że w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

Z przepisu tego wynika, że przeznaczenie terenu oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania powinny być jednoznacznie ustalone.

W § 6 pkt 2 lit. „b” uchwały zawarto zapis, że za zgodne z planem uznaje się „wyznaczenie dodatkowych dróg dojazdowych publicznych (...) do działek budowlanych w obrębie terenów przeznaczonych do zabudowy”. Zapis ten wskazuje, że na terenach przeznaczonych do zabudowy (wyznaczonych liniami rozgraniczającymi) można w dowolnym miejscu wyznaczyć tereny o innym przeznaczeniu – tereny dróg dojazdowych publicznych. A zatem przeznaczenie terenów przewidzianych do zabudowy nie jest jednoznaczne.

3. Stwierdza się nieważność § 17 pkt 3 uchwały – w całości.

Uchwała narusza § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) poprzez brak możliwości powiązania tekstu planu miejscowego z rysunkiem planu miejscowego.

§ 8 ust. 2 rozporządzenia stanowi, że na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego.

W § 17 pkt 3 uchwały zawarto zapis: „do czasu realizacji inwestycji przewidzianej ustaleniami planu na terenie KL, dopuszcza się wydobywanie kopalin ze złoża metodą odkrywkową”. Natomiast na rysunku planu, na terenach KL, nie zostało naniesione żadne złożo.

Zaznacza się jednocześnie, że zmiana Nr 2 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Chmielnik, uchwalonego uchwałą Nr XXVIII/277/09 Rady Miejskiej w Chmielniku z dnia 30 lipca 2009r., także nie zawiera informacji, że na terenach KL występuje udokumentowane złożo.

A zatem skoro w dacie uchwalenia przedmiotowego planu miejscowego, na terenach oznaczonych symbolem KL, nie było udokumentowanego złoża, to zapis § 17 pkt 3 uchwały jest bezprzedmiotowy.

Zaznacza się jednocześnie, że w przypadku udokumentowanych złóż kopalin istnieje obowiązek uwzględnienia takiego złoża w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, wynikający z art. 48 ustawy z dnia 4 lutego 1994r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005r., Nr 228, poz. 1947 z późn. zm.).

4. Stwierdza się nieważność części zapisu § 11 pkt 15 lit. „b” uchwały w zakresie słów: „i obowiązywać będą bez potrzeby dokonywania zmian w niniejszym planie oraz nowego planu”.

W § 11 pkt 15 lit. „b” uchwały zawarto nieprawidłowy zapis, że w przypadku opracowania przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie studium ochrony przeciwpowodziowej ustalenia zawarte w nim „obowiązywać będą bez potrzeby dokonywania zmian w niniejszym planie oraz nowego planu”.

Z art. 79 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005r., Nr 239, poz.2019 z późn. zm.) wynika, że studium ochrony przeciwpowodziowej ustala granice zasięgu wód powodziowych o określonym prawdopodobieństwie występowania oraz kierunki ochrony przed powodzią, w którym w zależności od sposobu zagospodarowania terenu oraz ukształtowania tarasów zalewowych, terenów depresyjnych i bezodpływowych, dokonuje podziału obszaru na:

- obszary wymagające ochrony przed zalaniem z uwagi na ich zagospodarowanie, wartość gospodarczą lub kulturową,
- obszary służące przepuszczeniu wód powodziowych, zwane dalej obszarami bezpośredniego zagrożenia powodzią,
- obszary potencjalnego zagrożenia powodzią.

Na obszarach tych występują zakazy i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów.

Granice zasięgu wód powodziowych wyznaczone w studium ochrony przeciwpowodziowej mogą mieć inny (większy) zasięg niż „obszary powodziowe” wyznaczone w przedmiotowym planie miejscowym. Granice te mogą objąć swym zasięgiem np. tereny budowlane (G-MM – tereny zabudowy mieszkaniowej mieszanej).

Niewątpliwie w takiej sytuacji ulegnie zmianie sposób zagospodarowania terenów MM.

A zatem sporządzenie studium ochrony przeciwpowodziowej powinno skutkować zmianą planu miejscowego.

II.

Niezależnie od powyższego wskazuje się na nieistotne naruszenie prawa w zakresie:

1. W § 16 ust. 2 pkt 8 lit. „c” uchwały znajduje się zapis odnoszący się do istniejących gazociągów, natomiast z rysunku infrastruktury technicznej wynika, że na obszarze objętym granicami planu miejscowego nie ma istniejących gazociągów.

2. Nieracjonalne jest wyznaczenie dojazdu do części terenów lotniska (teren oznaczony symbolem P-KL) drogą oznaczoną symbolem 004KDdl. Z § 41 uchwały wynika, że droga ta jest drogą publiczną – dojazdową do pól i lasu o nawierzchni gruntowej.

3. W załączniku Nr 2 do uchwały zawierającym rozstrzygnięcie Rady Miejskiej w Chmielniku na temat sposobu rozpatrzenia uwag wniesionych do przedmiotowego projektu planu w trakcie i po wyłożeniu do publicznego wglądu, w pozycji 7 (str. 4) znajduje się niewłaściwe stwierdzenie „uwaga nie podlega rozpatrzeniu”, ponieważ gdyby uwaga ta nie była rozpatrywana, to nie powinna znaleźć się w tym załączniku.

4. Niespójny jest zapis § 29 ust. 2 pkt 4 uchwały, w którym dopuszcza się maksymalny pionowy wymiar „nadbudowy” istniejących budynków, z zapisem § 29 ust. 2 pkt 3 lit. „b” uchwały, w którym dopuszcza się jedynie „przebudowę” istniejących budynków bez zwiększania powierzchni użytkowej i kubatury.

W § 29 ust. 2 pkt 3 uchwały powinno się podać jako zasadę zagospodarowania terenów również możliwość nadbudowy istniejących budynków.

Z uwagi na powyższe, organ nadzorczy stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały w zakresie określonym sentencją niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego. Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w takiej części, która pozwala na zafunkcjonowanie uchwały w obrocie prawnym w pozostałym zakresie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Bożentyna Pałko-Koruba